

havde Ordet, udtalte jeg med Hensyn til det Forslag, som det ærede Medlem har stillet angaaende Husmandsbevillingen, at det var et uretfærdigt Forslag, og jeg begrundede denne Ytring under Henvisning til, at Landboforeningerne havde administreret denne Sag i en lang Række af Aar og til de mange Husmænd, der ere Medlemmer af Landboforeninger. Hvordan citerer det ærede Medlem denne Udtalelse? Han citerer den ved at sige, at jeg havde sagt, at det var uretfærdigt at lade Husmændene styre deres egne Sager. Er det nu rigtigt at citere en Udtalelse paa den Maade? Det er noget, som jeg ganske vil henstille til ærede Medlemmer at dømme om.

Det ærede Medlems Udtalelser angaaende hans Hedeopdyrkningsforslag skal jeg ikke opholde mig ved. Det er jo — det har det ærede Medlem vist selv en Følelse af — et dødfødt Forslag, og der er ikke Grund til at spille flere Ord paa det.

Derimod kunde jeg ønske at gøre endnu et Par Bemærkninger om Vandkonsulenten eller Badekonsulenten, som det ærede Medlem vil have sendt ud paa Landet, og der vil jeg da sige til det ærede Medlem, at jeg beundrer den Opmærksomhed, han herved viser overfor Landboerne, trods det, at der, saa vidt jeg ved, ikke fra Landboernes Side har været noget som helst Bud om at faa en saadan Konsulent ansat. Jeg skal ikke omtale det videre, det er jo sent paa Aftenen, og jeg antager, at de fleste snart ere trætte af Forhandlingen. Men der er dog et Spørgsmaal, som jeg vil rette til det ærede Medlem, og det er, om han har tænkt sig, at den Badekonsulent, som han ønsker, vi skulle have, skal gøre Arbejdet fuldstændig gratis. Der staar her i Forslaget, at Landbrugsministeren bemyndiges til at ansætte en saadan Konsulent, men der er ikke Tale om, at jeg skal have en eneste Øre til at lønne ham med. Hvordan tror nu det ærede Medlem, at jeg, hvis et saadant Forslag blev vedtaget, skulde kunne klare mig overfor Badekonsulenten? Det er dog temmelig umuligt at faa nogen til at rejse ud og vaske Folk uden at faa noget for det, særlig naar han skulde over til Sjørup, eller hvor det var. Jeg vil derfor gerne vide, hvor jeg skal faa Penge fra til denne Konsulent.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Jeg skylder først at gøre nogle Bemærkninger om et Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skive (Carl Han-

sen). Jeg behøver ikke at sige til det ærede Medlem, ikke heller til Tingets andre Medlemmer, at det for saa vidt har min Interesse og min Sympati, som jeg allerede, første Gang jeg havde Ordet, udtalte Haabet om, at Mejeriforeningerne fremdeles vilde yde Dyrslæge Hegelund den samme Løn, som han havde faaet hidtil. Ikke desto mindre vil jeg henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage. Jeg vil gøre det baade af Hensyn til Mejeriforeningerne og af Hensyn til Dyrslæge Hegelund — af Hensyn til Mejeriforeningerne navnlig, fordi det ikke kan siges — og det vil det ærede Medlem sikkert mindst af alle sige —, at Mejeriforeningerne ikke skulde kunne magte, økonomisk set, at give de 1,000 Kr. mere, end de pleje. Men jeg vil ogsaa gøre det, fordi Sandsynligheden for at faa det vedtaget er temmelig ringe, og desuden er det jo mindre heldigt for en fremtidig Ordning paa en tilfredsstillende Maade, at et Forslag i denne Retning er forkastet. Naar jeg altsaa henstiller til det ærede Medlem at tage Ændringsforslaget tilbage, er det med det Haab, at Mejeriforeningerne ikke trække noget fra i Hegelunds Lønning i alt Fald for det første Aar, og at der maa kunne findes ad Aare en Ordning, som kunde være tilfredsstillende baade af Hensyn til Mejeriforeningernes Interesse for Hegelunds Arbejde og af Hensyn til at bevare Dyrslæge Hegelund i Arbejdet.

I øvrigt skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, og de faa Bemærkninger, jeg skal gøre, skulle udelukkende dreje sig om det Spørgsmaal, der har fanget Interessen i saa overordentlig høj Grad: Spørgsmaalet om Husmandsforeningerne og Landboforeningerne. Maa jeg alligevel først gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). Det ærede Medlem fandt, at det kunde være passende at drage en Sammenligning imellem Venstres Kærlighed til Husmændene og den Kærlighed, Højre viste til Byarbejderne. Han mente, at det var paa et noget sent Tidspunkt, at Venstres Kærlighed til Husmændene havde vist sig, ligesom det ogsaa var for sent, da Højre begyndte at vise en vis Kærlighed eller Interesse for Byarbejderne. Det ærede Medlem havde sikkert truffet det bedre, hvis han havde draget Sammenligningen imellem Socialdemokraternes Kærlighed til Husmændene og Højres Kærlighed til Byarbejderne. Der er nemlig ingen, som kan nægte, at Venstres — og det ærede Medlem tænker i